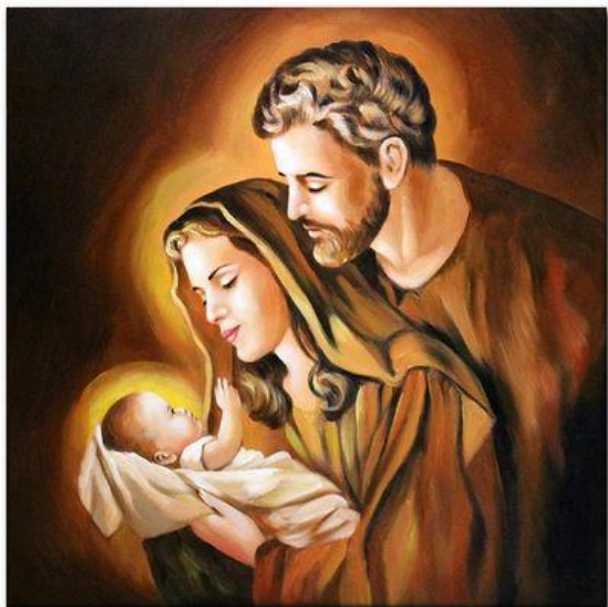

Bądźcie w świecie, nie ze świata, lecz dla świata.
bl. Paweł VI

IN UNUM

nr 5 - luty 2020

Buenos Aires, Święto Trzech Króli 1935

„Posłuszeństwo zakonne jest *święte*, ponieważ jego fundamentem jest Bóg, zaś jego granitową podstawą - wiara w Opatrzność Bożą. Posłuszeństwo widzi i naśladuje Boga. Polega na *stałym usposobieniu* poddania się rozkazom własnych przełożonych, którzy są *prawnymi przedstawicielami Boga i tłumaczami Jego woli*. Ażeby można była je nazwać cnotą, musi być rozumne i dobrowolne; aby zaś miało zasługę, konieczne jest, by je praktykowano jako święty obowiązek. Zakonnik posłuszny widzi w *przełożonym osobę Chrystusa*; dla niego głos przełożonego jest głosem Chrystusa, a wola przełożonego - wolą Bożą.”

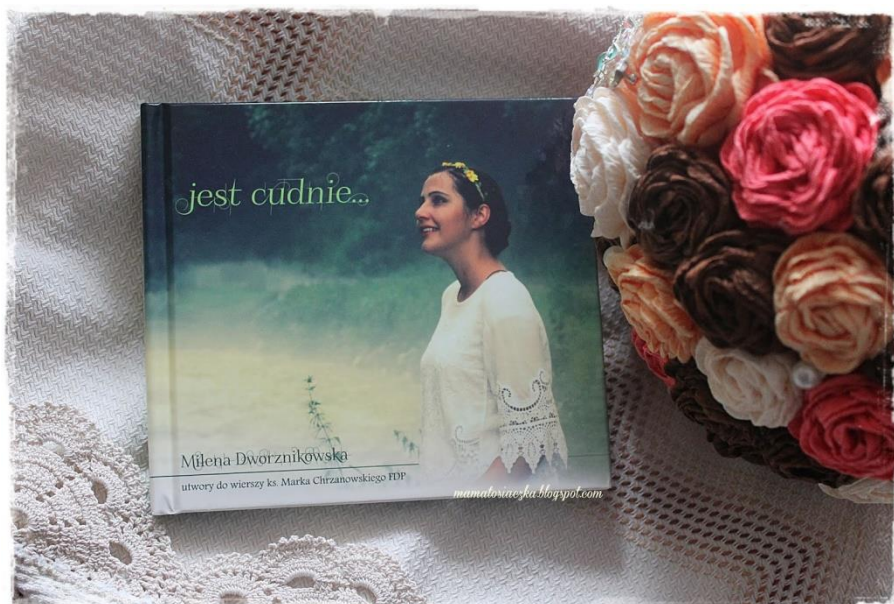
św. Alojzy Orione

SPIS TREŚCI

SPIS TREŚCI	2
Jest cudnie	3
Skupienie, Łódź 14-15 września 2019 r.....	4
Forum Młodych Konsekrowanych 13-15 września 2019 r.	6
Zebranie Plenarne KKIS	9
Nowa książka ks. Marka Chrzanowskiego	13
Rekolekcje rozeznaniove, Ostrzeszów	15
Skupienie, Częstochowa 26-27 października 2019 r.	18
Warsztaty z panią Zofią.....	20
Skupienie, Łódź 7-8 grudnia 2019 r.....	22
Skupienie, Częstochowa 4–5 stycznia 2020 r.	25

JEST CUDNIE

„Jest cudnie” to debiutancka płyta wokalistki i kompozytorki Mileny Dworznikowskiej, która łączy kilka gatunków, ale najbliższej jej do poezji śpiewanej. Wokalistce towarzyszą Karolina Bartoszek (skrzypce), Michalina Kałużny (fortepian), Mikołaj Jabrzyk (gitara). Teksty utworów pochodzą z tomików poezji księdza dra Marka Chrzanowskiego. Płytę otwiera utwór „Twoją miłością oddycham”.

Zachęcamy do posłuchania. Słowa i melodie zostają w sercu na bardzo długo.

SKUPIENIE, ŁÓDŹ 14-15 WRZEŚNIA 2019 R.

Weekendowe skupienie wrześniowe odbyłyśmy w łączności duchowej z akcją dziejącą się w diecezji włocławskiej pod hasłem „Polska pod Krzyżem”. Wielu Polaków w tym czasie chciało być razem, stanąć pod krzyżem, pomimo różnych doświadczeń, adorować Pana Jezusa, dziękując za Jego miłość. To było piękne świadectwo.

Tak pięknie się złożyło, że podczas całego naszego skupienia, miałyśmy możliwość adoracji relikwii Krzyża Świętego. Mogłyśmy pobyc przy krzyżu i o nim usłyszeć.

Między innymi, podczas Mszy Świętej, gdzie w homilii ks. Marek przypomniał o obronie krzyża, „choćby nam umrzeć trzeba”.

Także Święty Alojzy Orione mówił: „Pana Jezusa kocha się na krzyżu, albo nie kocha się Go wcale”. To dość trudne słowa, ale prawdziwe, gdyż w krzyżu odnajdujemy sens życia, miłość.

Podczas naszego skupienia, odbyło się także spotkanie formacyjnie, instytutowe, a w ramach kawy Księdza Orione oglądałyśmy film o naszym świętym założycielu „Święty z marginesu”.

Dzień zakończyłyśmy adoracją Krzyża, z myślami o świętych i błogosławionych bliskich naszemu sercu, z pięknie przygotowanym rozważaniem Słowa Bożego.

Niedzielnny poranek rozpoczęłyśmy Mszą Świętą. W kazaniu ks. Marek przypomniał o radości wiary i dzieleniu się nią z innymi oraz by łowić dusze dla Jezusa. Na koniec zachęcał, by nasz znak pokoju przekazywany na Mszy Świętej był bardziej „żywiłowy” i że każdego dnia jesteśmy obdarowani przez Boga, i by o tym nie zapomnieć.

Nasze skupienie zakończyłyśmy wspólną jutrznią.

FORUM MŁODYCH KONSEKROWANYCH

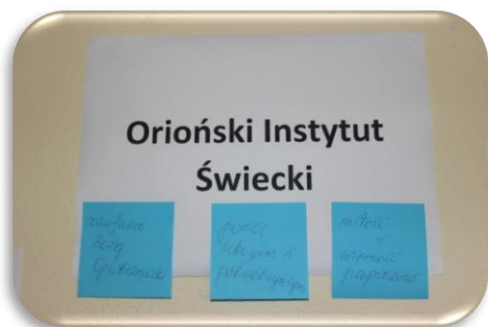

W dniach 13-15 września 2019 r. dwie z nas, czyli Joanna i Alicja uczestniczyły w Ogólnopolskim Forum Młodych Konsekrowanych. Spotkanie odbyło się w Sulejówku pod Warszawą. Gościło nas Zgromadzenie Sióstr Wspomożycielek Dusz Czyśccowych, natomiast organizatorem był Świecki Instytut Maryi Służebnicy Pańskiej.

Osobiście podobała mi się dopracowana w każdym szczególe organizacja. Dzięki temu mogłyśmy poznać członkinie wielu instytutów, a także różnorodność charyzmatów na obranej przez nas ścieżce życia i powołania. Miałyśmy czas zarówno na wspólną modlitwę, jak i na wymianę doświadczeń. Było wiele okazji, by nawiązać nowe znajomości i poznać bogactwo duchowe osób świeckich konsekrowanych, i to z całej Polski.

W sobotę wysłuchałyśmy i ubogaciłyśmy się bardzo ciekawymi konferencjami. Prelegentami byli: bp Jacek Kiciński (biskup pomocniczy archidiecezji wrocławskiej i przewodniczący Komisji Konferencji Episkopatu Polski ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego), siostra Anna Pudelko – z

wykształcenia psycholog, psychoterapeuta i doradca do spraw powołań. Siostra należy do zgromadzenia powołanego przez św. Jakuba Alberione, którego głównym zadaniem (i charyzmatem) jest szeroko rozumiane towarzyszenie powołaniom: od rozeznania po trudne sytuacje kryzysowe u osób konsekrowanych. W niedzielę natomiast wysłuchaliśmy ciekawej konferencji księdza Jerzego Gołębiewskiego – wikariusza biskupiego ds. życia konsekrowanego diecezji praskiej nt. miejsca Maryi w życiu osoby konsekrowanej.

Konferencja biskupa Jacka dotyczyła realizacji charyzmatu założyciela w obrębie własnego instytutu. Ponadto ksiądz biskup poruszył kwestię misyjnej roli członków instytutów w dziele

ewangelizacji współczesnego świata. Siostra Pudełko natomiast przedstawiła, w sposób bardzo ekspresywny i zrozumiały, temat rad ewangelicznych. Wyjaśniła, iż rady, które ślubujemy, należy rozpatrywać z punktu relacji do siebie, Pana Boga i otoczenia. Relacje czystości, ubóstwa i posłuszeństwa istnieją także pomiędzy Osobami Trójcy Przenajświętszej. Było to dla mnie bardzo odkrywcze stwierdzenie. Siostra poruszyła także nieco szerzej problem ślubu czystości w aspekcie seksualności, popędu i potrzeb tego właśnie rodzaju, które istnieją w każdym człowieku, niezależnie od stanu życia, jaki obiera.

Praca w grupach także pozwoliła nam się lepiej poznać. Zwłaszcza gdy chodzi o nasze aktywności podejmowane w celu pozyskiwania nowych powołań. Było to ciekawe doświadczenie, jak rozmaicie i z różną inwencją podchodzi się w instytutach do tej istotnej kwestii.

Na Forum była także obecna przewodnicząca Krajowej Konferencji Instytutów Świeckich, będąca członkinią Instytutu Świeckiego Ochotniczek Księża Bosko. W swej wypowiedzi na koniec spotkania powierzała naszej modlitwie i pomysłowości problem nowych powołań do naszych instytutów. Zaznaczyła także, by mieć na uwadze fakt, że za pewien czas, po okresie formacji początkowej, także młodzi konsekrowani będą zobowiązani do wzięcia odpowiedzialności za instytut - jego duchowe bogactwo oraz działania. Zachęcała, by już teraz zacząć się do takiej roli powoli przygotowywać, mając przy tym świadomość, że nie jest to zadanie łatwe.

Spotkanie zakończyliśmy wspólnym obiadem i podziękowaniami dla prelegentów.

ZEBRANIE PLENARNE KKIŚ

W dniach 20 – 22 września 2019 roku w Częstochowie odbyło się zebranie plenarne Krajowej Konferencji Instytutów Świeckich (KKIŚ).

Prelegent – Ksiądz Biskup Józef Szamocki wygłosił konferencję na temat: „Ochrzczeni i posłani. Obdarowani, by dzielić się wiarą”.

Oto niektóre „perełki”:

- odkryć na co dzień bliskość Chrystusa,
- celem życia osób konsekrowanych jest pokazanie, że należymy do Chrystusa, podejmujemy drogę nawrócenia i chcemy pełnić wolę Ojca,
- trzeba zaprzyjaźnić się z Chrystusem; zakorzenić się w Chrystusie i w Kościele,
- nieustannie wpatrywać się w Chrystusa,
- żarliwie umiłować świętość,
- świętość to życie pełnią miłości,
- pielęgnować w sobie zapal świętości,
- nie czynić z życia „chrześcijańskiego muzeum wspomnień” - Benedykt XVI,

Po konferencji był czas, by pomodlić się przed obrazem Pani Jasnogórskiej.

W południe uczestniczyliśmy we Mszy Świętej, podczas której Ksiądz Biskup zwrócił nam uwagę na:

- Jezus, powołując Mateusza, odsłania swój program – przyniesienie zbawienia; szukanie tych, którzy źle się mają,
- rozmawiać ze sobą o Ewangelii,
- porównywać się nie z innymi, ale z Chrystusem,
- żyjemy na pograniczu grzechu i łaski: „statusowo” mamy kontakt z grzesznikami,
- ten kto miłuje wyrusza w drogę,
- nawiązywać relacje dające życie,
- dla Bożej Miłości nie ma ludzi straconych,
- każdy z nas jest owocem Bożej Miłości,
- Bóg jest życzliwy dla nas,
- Otrzymane powołanie – dotknięcie Miłosierdzia Bożego.

Po obiedzie i Koronce do Miłosierdzia Bożego spotkaliśmy się, by wysłuchać aktualności oraz spraw różnych dotyczących życia Instytutów. Oto one:

Światowy Kongres Instytutów Świeckich (IS) odbędzie się w dniach 18 – 20 sierpnia 2020 roku w Avila (Hiszpania). Takie kongresy odbywają się co 4 lata. Zaproszone są odpowiedzialne generalne i dwie osoby towarzyszące. Koszt – 780 euro. Temat to: „Wyjdźmy. To jest nasz czas”. Każdy dzień ma swój temat:

1 dzień – Przemiany epokowe (referat i pytania) - w tym dniu odbędzie się „okrągły stół”, przy którym będzie dyskusja o aktualnych problemach młodzieży. Do tego „okrągłego stołu” zaproszone będą osoby z całego świata.

2 dzień – Rozeznanie (referat – grupy językowe – tematy do pracy w grupach będą zaproponowane).

3 dzień – Członkowie IŚ jako prorocy idący z odwagą do tego świata – (referat i świadectwa).

- św. Paweł VI został zaproponowany jako patron Instytutów Świeckich. Pomysł przyjęto jednomyślnie.
- Podziękowania za przygotowanie Forum Młodych w Sulejówku. Prośba, by katechez siostry Anny Pudełko nie umieszczać w sieci. Kolejne forum w roku 2021.
- Kolejne spotkania:
- 13 – 15 marca 2020 – będzie poświęcone Kardynałowi Wyszyńskiemu, gdyż rok 2020 będzie rokiem Jego beatyfikacji,
- 25 – 27 września 2020,
- Z dniem 1 października 2019 roku rozpocznie działalność archiwum KKIŚ, które będzie się mieściło przy ul. Krakowskiej 1 w parafii św. Zygmunta w Częstochowie. Można będzie przysyłać publikacje lub zostawić dokumenty, które zalegają w naszych domach. Można również przekazywać publikacje o naszych założycielach, by promować dany Instytut,
- Zaglądać na stronę KKIŚ czy Światowej Konferencji Instytutów Świeckich (CMIS). Możemy umieszczać tam informacje ważne dla naszych instytutów. Informacje przekazujemy na adres mailowy sekretariatu.

Następnie adorowaliśmy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Spotkanie, dla nas, zakończyło się wspólnymi niešporami i kolacją.

NOWA KSIĄŻKA KS. MARKA CHRZANOWSKIEGO

Trzy osobowości, trzech różni wiekiem mężczyźni, trzy różne drogi życiowe, trzech różni „ojcowie”, a w centrum ich dyskusji: **KOBIETA**. Zapis pełnych napięć, burz, emocji, rozbieżności i konsensusów rozmów, jakie prowadził Paweł Królikowski – ojciec senior, Janek Królikowski – syn i... ojciec oraz ks. Marek Chrzanowski, czyli ojciec duchowy.

Zapis filmowej opowieści i wywiadów dały iskrzącą, pełną werwy narrację z błyskotliwą wymianą zdań, poglądów oraz szeregiem piętrzących się anegdot, które na długo pozostaną w pamięci.

Książka, która bawi, zmusza do refleksji, uczy i z całą pewnością nie pozostawia obojętnym. Niezaprzeczalnym wzbogaceniem publikacji jest wyodrębniona w niej część liryczna, będąca zapisem twórczości poetyckiej ks. Marka, a także dołączona do książki płyta CD „Tajemnice Radosne” z niebanalnym zapisem muzycznym wierszy poety. Płyta jest autorskim projektem muzycznym Janka Królikowskiego.

przyjacielem (awogrozesanie) a bo, ce mlkow. Jezus dotykał w każdym człowieku, w kobiecie też, tego, co najgłębsze, boli, ale dawał także miłość, nadzieję. Dawał coś, co do Niego przyciągało.

***A czy kapłan w przyjaźni z kobietą robi dokład-
nie to samo co Pan Jezus, czyli stara się uleczyć
rany? Jak to wygląda?***

Na pewno żaden kapłan nie jest Panem Jezusem. Jako człowiek musi bardzo uważać na to, żeby z relacji byty przewziwe, nie byty nadmiane, udawane, inoosowne. Ale myślę, że ważne jest dla księdza również to, żeby patrzył na Chrystusa i Jego postawę wobec kobiet. Nie możemy zrobić dla kobiet tego, co Pan Jezus robił, ale możemy na Nim się wzorować i przynajmniej się starać. Uważam, że więcej problemów jest wówczas, kiedy kapłan od się kobiety. Wtedy jest sztuczny. Jest to jakieś ryzyko. Ale przez to człowiek też weryfikuje swoje życie, swoją wiarę i swoje powołanie.

***A czy w przyjaźni z kobietą jako ksiądz modlisz
się, żeby to wszystko było prowadzone przez
Pana Boga?***

Bez modlitwy nic nie ma. Imo bardziej materia, jest de-
lkoim, a kobieta jest cudownie delikatna, to myślę,
że to modlitwy powinno być więcej. I nie ukrywam,

że ja się modłę. Gdyby to była przyjaźń z jedną ko-
bię, wtedy może bym się zaczął bać. Natomiast je-
ze i tych kobiet jest też tam – nie ma ich multum, ale
i koś tam – i są to osoby, na które zawsze mogę liczyć
i one na mnie mogą liczyć, co życie to zweryfikowa-
to czyj ywie, to dlaczego to zmieniać?

***Kiedy patrzysz na ludzi młodych jako ksiądz i wi-
dzisz, jak oni próbują budować relacje, to ten widok
jest dla ciebie budujący czy raczej się martwisz?***

Różnie to bywa. Tu mamy grupę wolontariuszy z całej
Polski. Ponieważ jest to właśnie ten turnus, to mło-
dzie w dziewięćdziesiąt procentach jest student-
ka. To są ludzie, tak przynajmniej oceniam, którzy wie-
czą, czego chcą. Zaraz na nich tu. I teraz, właśnie
podczas tych rekolekcji, i bardzo jestem szczęśliwy, że
ich takich widzę. Są to ludzie wierzący, którzy chodzą
na Mszę Świętą, korzystają z sakramentów świętych.
Mówimy o wolontariach. Widzę, jak oni do siebie
się oczyszczają, i dziękuję Panu Bogu, że są, że są tacy
cojrzali i piękni. Natomiast w swoim życiu dostrze-
gam różną mioczość i dostrzegam ogromnie niebez-
pieczeństwa. Ogromne. Na którymś z nagła polemiz-
zował Smę / Paweł. Mówiłem o rekolekcjach, które
kiedyś miałem dla młodzieży licealnej i z gimnazjum.
Wankie, całej robotce, wyszło, że jest kryzys ojca,
kryzys rodziny. To była podszawa. Jest to bowiem

REKOLEKCJE ROZEZNANIOWE, OSTRZESZÓW

MARYJA – MATKĄ POSZUKUJĄCYCH DROGI

rekolekcje dla dziewcząt i kobiet poszukujących swej drogi życiowej

*„Będiesz prześliczną koroną
w rękach Pana...”*

1z 62,3

18-20 PAŹDZIERNIKA 2019

UL. LEŚNA 5, OSTRZESZÓW

KLASZTOR SIÓSTR NAJŚWIĘTSZEJ RODZINY Z NAZARETU

REKOLEKCJE POPROWADZI:

KS. MAREK CHRZANOWSKI FDP

INFORMACJE I ZAPISY:

dorota@maryjni.pl, kom. 691-323-010

ORIOŃSKI INSTYTUT ŚWIECKI

www.iso.orione.pl

Rekolekcje rozeznaniowe odbyły się w dniach 18-20 października 2019 r. w Ostrzeszowie. Tym razem, ich temat wywodził się ze słów z Księgi Proroka Izajasza Iz 62, 3-5: „Będiesz prześliczną koroną w rękach Pana”. Rekolekcje rozpoczęłyśmy w piątkowy wieczór Mszą Świętą, poprzedzoną rozważaniem tajemnic bolesnych różańca, z prośbą o światło Ducha Świętego i potrzebne łaski.

W sobotę w modlitwie porannej ponownie wybrzmiały słowa z Księgi Proroka Izajasza, aby zapadły w serce i stanowiły podstawę dnia. Po śniadaniu był czas konferencji ks. Marka. Toczyła się ona wokół pytań: Czy czujesz się piękna? Czy akceptujesz siebie? Czy kochasz siebie zdrową piękną miłością? Czy umiesz dostrzegać swoje piękno w kontekście Pana Boga? Czy godzisz się na samą siebie? Czy chcesz być dla Niego piękna? Czy widzisz w sobie piękno i podobieństwo do Boga, czy przeciwnie? Czy patrząc w lustro widzisz kogoś, kogo darzysz sympatią, czy kogoś kogo nie lubisz?

Przedpołudnie zakończyłyśmy Mszą Świętą. Po niej był czas wolny na rozmowy, rozmyślania, spowiedź. Po południu spotkałyśmy się przy stole z kawą i czymś słodkim, by zapatrzyć się w piękno Maryi. Na udekorowanym stole, na którym spoczywał diadem, kwiaty i liście drzew, znalazły się słowa z rozważaniami do tajemnic różańcowych oraz cytaty zawierające komentarz do wybranych wezwań litanii loretańskiej. W tym czasie wybrzmiały też piosenki do słów wierszy ks. Marka. Sobotni wieczór zakończyłyśmy adoracją przeplataną śpiewem. W czasie adoracji towarzyszyły nam słowa rozważań do fragmentu Słowa Bożego stanowiącego kanwę naszych rekolekcji.

Niedzielnny poranek rozpoczęliśmy modlitwą w prostych słowach pacierza. Po śniadaniu czas wspólnej rozmowy, zakończony Mszą Świętą z zawierzeniem każdej z nas Maryi.

Myślę, że był to czas ważny nie tylko dla uczestniczek rekolekcji, ale i dla nas. Ważny, bo stanowiący impuls do dalszego rozwoju, do szukania sposobów dotarcia do drugiego człowieka, aby otwierał się na Boga, by On mógł dokonać w nim to, czego pragnie. A Jego wola jest zawsze dla nas dobra. Był to również czas, w którym mogłyśmy poznać siebie nawzajem, to że możemy polegać na sobie, a także zobaczyć zarówno nasze obdarowanie jak i ograniczenia naszych możliwości. Osobiście odczytuję ten czas jako wezwanie do bardzo mocnej modlitwy za uczestniczki rekolekcji, a także za każdą z nas i ks. Marka, do szukania sposobów dotarcia z zaproszeniem na rekolekcje, a także do poznawania samych siebie, by lepiej móc pomagać innym, czy też może towarzyszyć im, w ich poszukiwaniach drogi życia i zmaganiach, które się z tym wiążą.

26-27 PAŹDZIERNIKA 2019 R.

Kolejnym punktem naszego spotkania była Msza Święta, podczas której ks. Marek zwrócił

uwagę na to, by zauważać znaki, które Pan Bóg nam daje, by nie bać się otworzyć na Ducha Świętego i być odważnym w głoszeniu Ewangelii. Zaznaczył, że Jezus jako dobry Ogrodnik daje czas, okopuje, wierząc, że wydamy dobre owoce oraz że Bóg nie chce śmierci grzesznika.

Po obiedzie poszliśmy do Matki, by oddać się w Jej opiekę. Potem miałyśmy możliwość wysłuchać świadectwa 86-letniej pani Stasi z Instytutu Prymasa Wyszyńskiego. Pani Stanisława przybliżyła nam postać Kardynała Wyszyńskiego i opowiedziała o staraniach

dotyczących procesu beatyfikacyjnego. Zaznaczyła, że Maryja odegrała bardzo ważną rolę w życiu Kardynała, który zawierzył Jej naród polski i siebie - oddając się w Jej „niewolę” (oddanie się w niewolę miłości Jezusowi Chrystusowi przez Maryję wg św. Ludwika Marii Grignion de Montfort).

Dzień zakończyliśmy adorując Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie oraz uczestnicząc w Apelu Jasnogórskim.

Niedzielnny poranek rozpoczęliśmy spotkaniem z Panem Bogiem w modlitwie oraz na Eucharystii. Podczas homilii ks. Marek pozostawił w naszych sercach do rozważenia następujące pytania:

- kogo we mnie więcej: celnika czy faryzeusza?
- co myślę o sobie i innych, gdy nikt mnie nie słyszy - tylko Bóg?
- zapytaj siebie, jakie masz serce: PASTERZA, który pilnuje tego, co jest dobre i patrzy, by niczego nie ubyło, czy może RYBAKA, który czyni wysiłek; zarzuca sieci, chce łowić nowe ryby, nie zaniedbując tego co ma; patrzy w przyszłość; zdobywa nowe dusze dla Chrystusa, jest głodny Boga i głoszenia Ewangelii?

Po otrzymanym Bożym Błogosławieństwie, zakończyliśmy nasze skupienie.

WARSZTATY Z PANIĄ ZOFIĄ

Potrzeba jako pragnienie

Pan Bóg daje wzrost – oddajmy Mu każde działanie

Warsztaty rozpoczęły się Mszą Świętą a po kolacji było wprowadzenie na podstawie Księgi Proroka Jeremiasza 18, 1–6 „Słowo, które Pan oznajmił Jeremiaszowi: «Wstań i zejdź do domu garncarza; tam usłyszysz moje słowa». Zstąpiłem więc do domu garncarza, on zaś pracował właśnie przy kole. Jeżeli naczynie, które wyrabiał, uległo zniekształceniu, jak to się zdarza z gliną w ręku garncarza, wyrabiał z niego inne naczynie, jak tylko podobało się garncarzowi. Wtedy Pan skierował do mnie następujące słowo: «Czy nie mogę postąpić z wami, domu Izraela, jak ten garncarz? - wyrocznia Pana. Oto bowiem jak glina w ręku garncarza, tak jesteście wy, domu Izraela, w moim ręku».

Bóg jest uważny wobec nas i cierpliwy: stwarza nas nieustająco, byśmy byli na Jego obraz. Dzień zakończył się u tronu Pana.

W kolejnym dniu po modlitwie jutrznią i śniadaniu jako grupa stworzyliśmy kontrakt, abyśmy czuły się bezpieczne i sprecyzowały nasze oczekiwania odnośnie tych warsztatów. Każda z nas mogła powiedzieć czego oczekuje i czego się boi.

Po obiedzie spotkałyśmy się ponownie, by stworzyć w grupie listę uczuć, by umieć je nazwać. Rozmawiałyśmy o nich, zgłębiając ich znaczenie.

Po Mszy Świętej i kolacji kontynuowałyśmy rozmowę o uczuciach. Było ćwiczenie polegające na niewypuszczeniu emocji, gdy ona się „wrywała”. Mogłyśmy zaobserwować jaki jest wtedy nasz mechanizm postępowania. Miałyśmy również scenki, by wyrazić poszczególne uczucia, a pozostałe musiały je odgadnąć. Dzieliłyśmy również uczucia na neutralne, pozytywne i negatywne. Po ćwiczeniu doszłyśmy do wniosku, że nie da się podzielić uczuć na chciane i niechciane. Wszystkie nasze „odkrycia” zaniósłamy przed Najświętszy Sakrament, oddając je Jezusowi podczas adoracji.

Ostatni dzień warsztatów rozpoczęłyśmy od modlitwy, Mszy Świętej i śniadania. Następnie spotkałyśmy się, by omówić „schemat” działania, gdy pojawi się dla nas jakaś konkretna sytuacja; jakie wzbudza w nas uczucia. One prowadzą nas do konkretnych zachowań. Ważne jest, by uświadomić sobie swoje zachowanie. Do tego potrzebne są rozum i wola.

Dla mnie najważniejsze z tego spotkania było:

- bądź tu i teraz,
- zajmując się dobrem drugiej osoby otrzymujesz stokroć więcej,
- nie oceniaj drugiego człowieka, bo widzisz tylko coś zewnętrznego. Każdy człowiek to nieodkryta zagadka,
- jak rozładować napięcie konstruktywnie.

SKUPIENIE, ŁÓDŹ 7-8 GRUDNIA 2019 R.

W dniach 7-8 grudnia 2019 spotkałyśmy się na skupieniu w Łodzi u oo. franciszkanów przy ul. Kreciej. Wraz z ciszą i spokojem tego miejsca weszłyśmy w klimat modlitwy i spotkania z Jezusem i sobą nawzajem. Skupienie rozpoczęłyśmy w grupach formacyjnych, następnie o godz. 12.00 rozpoczęła się Msza Święta. Homilię wygłosił ks. Sylwester FDP, który poprowadził również nasze skupienie. W sobotę przypadało wspomnienie obowiązkowe św. Ambrożego, mistrza duchowego św. Augustyna. Ks. Sylwester przybliżył nam tę tak ważną postać dla Kościoła. Św. Ambroży nie tylko znacząco przyczynił się do przemiany filozofa z Tagasty. Jako człowiek świecki i nawet nieochrzczony został jednogłośnie wybrany biskupem Mediolanu. Jego duch i działalność do dziś są obecne w Kościele poprzez istnienie jednego z obrządków kościelnych - jest to tzw. liturgia ambrożyjska. Ks. Sylwester wyjaśnił nam, że Ambroży podążając drogą powołania kapłańskiego i duszpasterskiego, stał się człowiekiem pełni, człowiekiem wewnętrznie zintegrowanym, czyli świętym, zamieszkanym przez Boga i oddanym człowiekowi.

Po Koronce do Miłosierdzia Bożego i Różańcu, miała miejsce pierwsza konferencja z cyklu katechez traktujących o naszych ślubach.

W tej konferencji była mowa o ślubie posłuszeństwa, który daje początek duchowi posłuszeństwa, ten z kolei daje możliwość „wyrobień” tzw. cnoty posłuszeństwa. Ta zasada obowiązuje w każdym ślubie, jeśli oczywiście staramy się nim w pełni żyć. Ślub posłuszeństwa staje się cnotą wtedy, gdy polecenia przełożonego przyjmuję jako wolę samego Boga. Dzieje się to wówczas, gdy wykonanie poleceń nie jest już biernym przyjmowaniem na siebie danych obowiązków, lecz gdy w przełożonym widzę samego Pana, który tego ode mnie pragnie. Przełożona instytutu rozeznaje, co jest dla mnie wolą Bożą w aspekcie charyzmatu oriońskiego. Może się zdarzyć sytuacja, że niekoniecznie jej decyzja jest trafna, niemniej wolą Bożą jest słuchać przełożonej.

W kolejnej konferencji dowiedzialiśmy się bardzo wiele o charyzmacie papieskości: o jego kontekście historycznym oraz praktycznej realizacji w życiu księdza Orione. Ślub wierności papieżowi aktualizuje się na co dzień poprzez nasze dzieła miłosierdzia czynione w jedności z papieżem. W ten sposób ukazujemy miłość Boga i Kościoła do człowieka.

Następnie w ciepłej, rodzinnej atmosferze, zgromadzone przy kominku, „rozgrzałyśmy” swe umysły i serca długą dyskusją nad ostatnimi wydarzeniami, jakie miały miejsce podczas Synodu o Amazonii. „Najgorętsza” oczywiście była kwestia tzw. „Pachamamy” oraz jej wprowadzenie do Bazyliki Watykańskiej. Ks. Sylwester

dokładnie wyjaśnił nam, na czym polegały te tzw. ustępstwa papieża wobec tradycyjnych zachowań kulturowych ludów amazońskich. I zaznaczył, że jednym z najlepszych znawców kwestii papieżstwa jest ks. Flavio Peloso fDP. Jego wskazówki są nieocenione, zwłaszcza w sprawach niejasnych i spornych, związanych z papieżem - i to nie tylko obecnym.

Natomiast w niedzielę po Mszy Świętej, ponieważ przypadała Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, wspólnie modliłyśmy się między godziną 12 a 13. W tym czasie Matka Boża pragnie obdarowywać wszystkie swoje dzieci niezbędnymi im łaskami. Jest to „Godzina Łaski”.

W niedzielę uczestniczyłyśmy jeszcze w ciekawej konferencji ks. Sylwestra nt. wychowania, jakie w swoich oratoriach i ośrodkach wychowawczych wprowadził ksiądz Orione. Temat ten ks. Sylwester ukazał od strony osiągnięć również współczesnej psychologii. Jak się okazuje, aktualna metodyka wychowania jest spójna z tym, co mówił i praktykował ksiądz Orione.

Po obiedzie i wzajemnym pożegnaniu, zakończyłyśmy skupienie. Wracałyśmy do domów umocnione modlitwą, ubogacone wspólnotą i wiedzą z katechez oraz dyskusji. Na pewno to skupienie, ostatnie w 2019 roku, pozostanie na długo w naszych umysłach i sercach. „I wyda owoc we właściwym czasie”. Na początek na pewno rozbudzi naszą wdzięczność za wszystkie tegoroczne skupienia.

SKUPIENIE, CZĘSTOCHOWA 4–5 STYCZNIA 2020 R.

Nowy Rok rozpoczęliśmy na Jasnej Górze u stóp Matki. Tym razem towarzyszył nam ks. Sylwester. Podczas homilii ksiądz zachęcał,

by:

- odbudować relacje
(nawiązanie do przypowieści o
marnotrawnym synu,
- pamiętać, że jesteśmy
wszczepieni w Chrystusa Jego mocą,
- wiedzieć, że
Eucharystia to realna obecność Boga.

Po obiedzie było spotkanie

opłatkowe, a po nim cicha obecność przy sercu Maryi.

O godzinie 16.00 spotkałyśmy się na katechezie o czystości. Oto niektóre myśli:

- życie Duchem Świętym,
- wybranie życia radami w sposób wolny,
- kuszenie Jezusa, jego trzy etapy, można odnieść do rad ewangelicznych: chleb - rzeczy materialne - ślub ubóstwa, pokłon - władza - ślub posłuszeństwa, skoczyć w dół – samorealizacja człowieka - ślub posłuszeństwa,
- uznanie Boga za największą wartość w życiu,
- rady ewangeliczne dane są po to, by pokazać, co w człowieku jest najgłębsze - wydobyć to,
- w regule artykuły: 10, 11, 12,
- umieć pokochać wszystkich ludzi,

- świadczyć o obecności Królestwa Bożego pośród nas,
- doświadczać pełni życia,
- ciche zaangażowanie się w sprawy Boże,
- odpowiedzieć na miłość Boga,
- zaufać Matce Najświętszej jak ks. Orione.

Po kolacji i wspólnych nieszpórach spotkaliśmy się na katechezie o ubóstwie. Oto niektóre myśli:

- w Regule Życia artykuły: 13,14, 15, 16, 17, 18,
- według ks. Orione to mur obronny wspólnoty,
- wyrzeczenie się dóbr po

to, by dzielić się nimi z innymi,

- największym dobrem człowieka powinien być Bóg,
- moje bogactwo to Bóg - żyć tak, by wyeliminować ubóstwo,
- „moje wartości” pochodzą od Boga,
- ufać Bożej Opatrzności.

Kolejny dzień rozpoczęliśmy wspólną modlitwą jutrzni, a potem spotkałyśmy się na Mszy Świętej, na której ks. Sylwester przypomniał, że Słowo Boga ma moc sprawczą i czynienie dobra może otworzyć oczy na wiarę. Skupienie zakończyło się błogosławieństwem.

